

Biroul permanent al Senatului
Bp 140/11.04.2006

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind asumarea
răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege**

**Analizând propunerea legislativă privind asumarea
răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege, transmisă de
Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B 140 din 16.03.2006,**

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
**Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente:**

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare unele măsuri privind asumarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și Senatului, în sensul că Guvernul poate să-și angajeze răspunderea asupra unui singur proiect de lege, nu a unui pachet de legi și numai pentru o singură dată într-o sesiune.

Prin natura sa, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.e) din Constituția României, republicată. În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Menționăm că, potrivit art.114 din Constituția României, republicată, angajarea răspunderii politice a Guvernului reprezintă o procedură parlamentară prin care, pentru a face față unei împrejurări deosebite ce reclamă stabilirea de măsuri urgente de natură să asigure

soluționarea rapidă a unui moment de criză în procesul de guvernare, măsuri de competența Parlamentului, Guvernul urmărește adoptarea unui proiect de lege în condiții de maximă celeritate.

Angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege constituie, pe de altă parte, o modalitate specifică de manifestare a dreptului de inițiativă legislativă, prevăzut de art.74 alin.(1) din Constituția României, **în baza căreia Guvernul se expune riscului formulării și adoptării unei moțiuni de cenzură provocate**, prin punerea Parlamentului în fața unei alternative: fie să mențină în funcție Guvernul, fie să-l demită, ca urmare a retragerii încrederii acordate inițial la investire și să fie declanșată procedura pentru formarea unui nou Guvern.

3. Norma de la art.1, lasă să se înțeleagă posibilitatea angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului numai „asupra unui proiect de lege”, în timp ce alin.(1) al art.114 din Constituție prevede că angajarea răspunderii Guvernului se poate face și asupra unui program sau a unei declarații de politică generală.

În legătură cu norma din cuprinsul art.1, justificată în Expunerea de motive de necesitatea angajării răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege și nu a unui pachet de legi, semnalăm că asupra acestei probleme s-a pronunțat deja Curtea Constituțională prin Decizia nr.147 din 16 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr.279/2003. Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul poate să reglementeze printr-o lege un grup complex de relații sociale, în vederea obținerii unui rezultat dezirabil la nivelul întregii societăți. Astfel de reglementări nu se abat de la regulile întocmirii unui proiect de lege, așa cum sunt stabilite prin Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deși prin complexitatea lor nu au aceeași alcătuire ca un proiect de lege consacrat reglementării unei singure materii.

Totodată, Curtea a mai amintit și faptul că asemenea prevederi legislative au mai fost utilizate de Parlamentul României, amintind în acest sens Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice.

Curtea Constituțională a reluat aceleași considerente și în cuprinsul Deciziei nr.375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.591/2005, statuând că proiectul de lege asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea în temeiul

art.114 alin.(1) din Constituție (devenit Legea nr.247/2005) este o lege complexă și cuprinzătoare, titlurile în care este structurată fiind părți componente ale unui întreg unitar, subsumându-se aceleiași concepții unice de legiferare.

4. Norma de la **art.3**, limitând angajarea răspunderii Guvernului „numai o singură dată într-o sesiune” excede cadrul constituțional, care nu reglementează o asemenea limitare.

5. Semnalăm, totodată, că textul constituțional se referă la „**angajarea** răspunderii Guvernului”, nu la „**asumarea** răspunderii Guvernului”, cum se prevede în **titlul** propunerii legislative.

Față de cele de mai sus, prezenta propunere legislativă îngrădește dreptul constituțional de angajare a răspunderii Guvernului, încălcând prevederile art.114 din Constituția României, republicată, precum și Deciziile Curții Constituționale pronunțate în această materie care, conform art.147 alin.(4) din Constituție, sunt general obligatorii.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 511/10.04.2006